

**DEFISIT KEPERLUAN DALAM KALANGAN
KANAK-KANAK LELAKI YANG BERADA DI
DALAM INSTITUSI JAGAAN GANTIAN AWAM**

*(Needs Deficit Among Boys Who Are In the Care of Public
Institution)*

Laguvendran Sandran

(laguvendran96@gmail.com)

Pelajar Tahun Akhir

Jabatan Pentadbiran Dan Keadilan Sosial

Fakulti Sastera dan Sains Sosial

Universiti Malaya

Abstract

Children are a vulnerable social group in our society. If the family is unable to take responsibility for the needs of the child, the government will take over the responsibility. The Social Welfare Department is responsible for providing care for neglected children. This paper tells experiences of nine boys who are under the care of one of the public foster care homes in Malacca on their needs deficit. The findings show that the boys have a deficit of needs in terms of academic, emotional, spiritual and access to telecommunications facilities. All of those needs are essential to enable them to live well. The study then proposed an intervention plan to improve and preserve the welfare of children in the institution, in particular public institution care for neglected boys.

Keywords: *deficit of needs, children, well-being, foster care institution, welfare services.*

Pendahuluan

Kanak-kanak merupakan anugerah Tuhan kepada masyarakat dan merupakan golongan yang mudah terancam. Bukan itu sahaja, mereka mudah dieksploitasi dan mangsa yang paling mudah mengalami sebarang bentuk malapetaka. Kelahiran anak bagi pasangan suami isteri merupakan tanggungjawab yang harus dipikul dengan penuh amanah agar mampu melahirkan generasi yang cemerlang di dunia dan akhirat. Namun demikian, sekiranya keluarga tidak berupaya menjalankan tanggungjawab mereka memenuhi keperluan anak-anak, kerajaan akan mengambil alih tanggungjawab tersebut. Ini selaras dengan sistem kebajikan kanak-kanak yang diamalkan di negara ini yang dibina di atas doktrin *parens patriae* yang mana kerajaan akan membantu kanak-kanak sekiranya ibu bapa atau keluarga mereka tidak mampu atau tidak mahu bertanggungjawab sehingga menyebabkan kebajikan mereka terancam (Pathmanathan & Siti Hajar, 2013).

Di Malaysia, Jabatan Kebajikan Masyarakat bertanggungjawab memberi perkhidmatan kebajikan terhadap golongan kanak-kanak yang disebutkan di atas. Antara perkhidmatan kebajikan yang disediakan untuk kanak-kanak adalah perkhidmatan perlindungan. Perkhidmatan perlindungan pula boleh dibahagikan kepada dua bahagian; iaitu perkhidmatan institusi dan perkhidmatan luar institusi. Perkhidmatan institusi terdiri daripada Rumah Kanak-Kanak, Rumah Tunas Harapan, Pusat Perlindungan Khas (Kanak-Kanak) dan Rumah Perlindungan Ehsan (Kanak-Kanak Jalanan).

Ulasan Literatur

Statistik Kanak-kanak Malaysia (2016) yang diambil daripada laporan daripada Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat melaporkan komposisi kanak-kanak bawah umur 18 tahun adalah 29.4 peratus; iaitu 9.4 juta orang daripada jumlah penduduk 32.0 juta orang. Dari segi jantina pula, bilangan kanak-kanak lelaki (4.9 juta orang) adalah lebih ramai daripada kanak-kanak perempuan (4.6 juta orang). Daripada jumlah tersebut, seramai 3061 perempuan

dan 1921 lelaki kanak-kanak berada di dalam jagaan negara; iaitu mereka yang berada di bawah Akta Perlindungan Kanak-kanak 2001. Seterusnya, daripada jumlah tersebut, 32% peratus berada di dalam perkhidmatan perlindungan dan penjagaan Jabatan Kebajikan Masyarakat (JKM); iaitu di Rumah Kanak-kanak.

Kanak-kanak yang berada di dalam perkhidmatan perlindungan dan penjagaan awam sering dikaitkan dengan defisit keperluan. Persoalan ini berakar-umbi daripada kewujudan pelbagai masalah yang berlaku di rumah-rumah penjagaan dan perlindungan kanak-kanak awam yang dipaparkan oleh media massa. Contohnya, isu penderaan kanak-kanak di dalam institusi kebajikan kanak-kanak yang dibangkitkan oleh Persatuan Pengguna Islam Malaysia (PPIM). Persatuan yang sama juga menggesa kerajaan menangani kes penderaan di pusat jagaan kanak-kanak akibat daripada peningkatan kes penderaan kanak-kanak yang berada di dalam jagaan (Utusan online, 16 Julai 2018).

Selain daripada kes-kes sosial yang dilaporkan oleh media massa, terdapat juga insiden seperti kes kematian seorang penghuni berusia 14 tahun yang sedang menerima perlindungan di Sekolah Tunas Bakti Taiping pada seperti yang dilaporkan oleh akhbar *The Star* 8 Mei 2008 (Patmanathan & Siti Hajar, 2013). Masalah-masalah yang dihadapi oleh kanak-kanak yang mendapat perlindungan dan penjagaan di institusi penjagaan dan perlindungan awam mempunyai kesan yang kritikal terhadap pembangunan diri mereka. Menurut Pathmanathan dan Siti Hajar (2013), antara isu kanak-kanak di institusi ialah melibatkan kehilangan identiti asal seperti bahasa, kebudayaan dan dipaksa memeluk agama lain dalam kalangan penghuni Rumah Kanak-kanak. Contohnya, akhbar *The Star*, 20 November 2009 melaporkan mengenai aduan seorang wanita berusia 27 tahun yang mendakwa ditukar agamanya ketika berusia 7 tahun, semasa berada di RKK Taman Bakti, Kepala Batas (Patmanathan & Siti Hajar, 2013).

Konvensyen mengenai Hak Kanak-kanak (CRC) menyatakan setiap kanak-kanak berhak untuk mengembangkan potensi fizikal, mental dan sosial mereka (UNICEF, 2009). Hak tersebut penting untuk mereka mencapai potensi diri yang

tinggi. Peluang pendidikan merupakan salah satu perkara yang perlu dipenuhi bagi membolehkan kanak-kanak mencapai hak tersebut. Artikel 28 CRC menyatakan:

“kanak-kanak berhak terhadap peluang pendidikan. Pendidikan rendah harus diwajibkan dan diadakan secara percuma kepada semua kanak-kanak. Kanak-kanak juga berhak akses kepada pendidikan menengah dalam pelbagai bentuk termasuk pendidikan am dan vokasional.”

Atas asas pendidikan sebagai salah satu keperluan pembangunan diri yang asasi untuk semua kanak-kanak, keperluan pendidikan telah dijadikan salah satu ukuran kesejahteraan hidup kanak-kanak. Keupayaan dan aksesibiliti kanak-kanak terhadap peluang untuk bersekolah pada umur persekolahan sering diukur bagi menilai kesejahteraan hidup kanak-kanak. Keperluan pendidikan juga termasuk kelas bimbingan (tuisyen) dan kelas agama. Keperluan pendidikan yang mencukupi mendorong kepada keadaan kesejahteraan hidup yang baik kepada kanak-kanak (Bradshaw, Hoelscher & Richardson, 2006).

“Every Childs Has Rights To Go To School and Learn” merupakan petikan yang paling digunakan bagi menunjukkan hak kanak-kanak untuk mendapatkan pendidikan (UNICEF, 2009). Sayangnya, terdapat sekitar 264 juta kanak-kanak dan remaja di seluruh dunia tidak mempunyai peluang untuk masuk atau menyelesaikan sekolah. Mereka gagal disebabkan masalah kemiskinan, diskriminasi, konflik bersenjata, kecemasan dan kesan perubahan iklim (Wylie, 2017). Menurut Wawasan 2020, “...Setiap anak yang lahir seharusnya dibesarkan dalam persekitaran yang sihat, dibekalkan dengan segala perlindungan yang perlu daripada penyakit, menerima asuhan, penjagaan dan kasih sayang yang sewajarnya, menerima pendidikan am dan pendidikan tinggi setakat yang boleh, menerima kemahiran yang sesuai dalam bidang yang perlu, disemai dengan budaya dan nilai kemanusiaan”.

Walaupun terdapat banyak agensi dan institusi kebajikan yang mengambil tugas perlindungan dan penjagaan kanak-kanak, masalah yang dihadapi oleh kanak-

kanak masih belum dapat difahami sepenuhnya. Kegagalan untuk memahami masalah-masalah yang dihadapi oleh kanak-kanak yang berada di dalam institusi perlindungan dan penjagaan awam menyebabkan keruntuhan akhlak kanak-kanak, keciciran akademik, kes juvana atau yang lebih teruk lagi adalah kematian. Contohnya, menurut Berita Harian (3 Julai 2018), pengasuh didakwa bunuh kanak-kanak disebabkan tidak memahami kanak-kanak.

Kesejahteraan material merupakan kesejahteraan yang bersifat objektif. Dalam menilai kesejahteraan kanak-kanak dari aspek material, keperluan fizikal bagi membolehkan kanak-kanak dapat berkembang dengan baik dan pemilikan material terutamanya ke atas barangan keperluan wajar harus dipertimbangkan. Misalnya, kelengkapan persekolahan, bahan bacaan sendiri, wang saku, katil dan bilik tidur sendiri, pakaian baru dan peralatan sukan sendiri.

Kesejahteraan spiritual pula diukur berdasarkan perasaan, tanggapan dan pengalaman individu. Selain itu, kesejahteraan subjektif juga dinilai dari segi pengalaman kanak-kanak dalam memperoleh/menyuarakan hak mereka dalam menjalani kehidupan seharian seperti yang telah Malaysia persetujui dalam Konvensyen Hak Kanak-kanak (UNICEF, 2009). Berdasarkan Teori Keperluan Maslow, kesejahteraan spiritual yang merupakan komponen kesejahteraan subjektif ini merupakan keperluan kedua penting selepas keperluan asasi kanak-kanak dapat dipenuhi.

Metodologi

Data yang digunakan untuk penulisan kajian ini diambil daripada penerokaan yang menggunakan pendekatan kualitatif ketika penulis menjalani latihan praktikum di sebuah institusi perlindungan dan penjagaan awam; iaitu Rumah Kanak-kanak yang terletak di kawasan bandar Melaka Tengah. Institusi kebajikan ini berada di bawah seliaan penuh Jabatan Kebajikan Masyarakat yang bertanggungjawab memberi perlindungan dan penjagaan terhadap kanak-kanak mengikut acuan Akta Kanak-kanak 2001. Menurut Jabatan Kebajikan Masyarakat, Rumah Kanak-Kanak adalah

institusi “tempat selamat” bagi pemeliharaan dan perlindungan kanak-kanak yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah seksyen 54 Akta Kanak-Kanak 2001. Institusi ini berperanan memberi jagaan gantian kepada kanak-kanak di samping menggalakkan pertumbuhan dan perkembangan fizikal, emosi serta mental yang sihat dalam suasana kekeluargaan yang harmoni.

Kategori kanak-kanak yang boleh diterima di bawah jagaan gantian ini ialah seperti kanak-kanak yang didera dari aspek fizikal, emosi, penganiayaan seks oleh ibu bapa atau penjaga atau akan didera dari segi fizikal atau dcedera dari segi emosi atau dianiaya dari segi seks, kanak-kanak yang telah diabaikan oleh penjaga dari segi pemeliharaan, makanan, pakaian dan tempat berteduh. Malahan, kanak-kanak yang tiada ibu bapa atau penjaga, telah dibuang oleh ibu bapa, terlibat dalam perebutan hak penjagaan dan kanak-kanak jalanan yang terlibat dengan pengemisan turut diambil oleh institusi jagaan gantian ini.

Populasi kajian ini ialah kanak-kanak yang berada di bawah institusi jagaan gantian JKM. Sampel kajian ialah sembilan kanak-kanak yang mendiami Rumah Kanak-kanak tersebut. Nama mereka telah digantikan dengan nama samaran bagi melindungi hak dan kepentingan mereka. Kajian ini menggunakan teknik persampelan bertujuan yang mana unit persampelan yang dipilih berdasarkan pertimbangan tertentu untuk memperoleh unit persampelan yang mempunyai ciri-ciri yang dikehendaki. Responden kajian dipilih berdasarkan kriteria yang ditentukan sesuai dengan objektif kajian. Teknik temu bual tidak berstruktur dilakukan untuk mendapatkan maklumat kajian. Temu bual dengan kanak-kanak dilakukan bagi mendapatkan pandangan mereka tentang defisit keperluan yang mereka alami. Data mentah yang dikumpulkan menerusi pemerhatian dan temubual mendalam telah dianalisis dengan kaedah tematik menggunakan perisian Atlas ti.7.

Dapatan Kajian dan Perbincangan

Empat keperluan asasi kanak-kanak yang diteliti oleh penulis adalah pendidikan, emosi, spiritual dan keperluan perkembangan. Berikut merupakan defisit yang dialami oleh responden kajian terhadap keempat-empat keperluan asas tersebut:

Keperluan pendidikan

Sepanjang enam bulan menjalani praktikum di Rumah Kanak-kanak tersebut, penulis mendapati wujudnya defisit dari segi keperluan pendidikan dalam kebanyakan kanak-kanak yang mendiami Rumah ini. Danial misalnya menyatakan tiada bantuan bimbingan akademik di institusi dan beliau hanya bergantung kepada proses pembelajaran di sekolah yang mana ia tidak mencukupi untuk pemahaman akademik. Pengalaman penulis yang juga berperanan sebagai guru tuisyen bagi PT3 selama enam bulan telah dapat mengenalpasti perkara ini.

Selain Danial, Syad juga mengatakan tiada tuisyen di institusi untuk membantunya meningkatkan pemahaman terhadap pelajaran. Maklumbalas dari petugas institusi, Will (bukan nama sebenar) juga mengakui perkara tersebut kerana institusi ini tidak mempunyai dana khas bagi membiayai tuisyen kanak-kanak yang menghuni di situ. Mereka hanya bergantung kepada dana Lembaga Pelawat. Petugas institusi juga menambah yang kanak-kanak di institusi tersebut perlu diberikan pendidikan berasaskan kemahiran kerana mereka tidak begitu berminat untuk belajar.

Kekurangan dalam bantuan akademik menyebabkan kebanyakan kanak-kanak yang menghuni di Rumah Kanak-kanak tidak mempunyai hala tuju dalam hidup mereka. Berikut adalah antara jawapan kanak-kanak berkenaan hal ini: *“Cita-cita saya adalah menjadi seorang paskal”*, *“Saya tidak mempunyai sebarang cita-cita”*, *“Cita-cita saya adalah untuk menjadi seorang pembuat bom”*, dan *“Cita-cita saya adalah untuk pergi ke syurga”*. Semua maklumbalas tersebut adalah sesuatu yang amat menyedihkan.

Keperluan emosi

Ros (bukan nama sebenar) yang merupakan petugas institusi menyatakan bahawa emosi kanak-kanak sememangnya tidak begitu stabil disebabkan hubungan kemesraan kanak-kanak dengan petugas institusi atau kanak-kanak sebilik tidak sama seperti keluarga mereka. Kemungkinan kanak-kanak yang berada di bawah institusi ini mengalami *Childhood Phobia* di dalam diri mereka.

Terdapat beberapa jenis phobia yang berkait dengan kanak-kanak seperti *fear of strangers* dan *fear of abandonment* (Morrison & Anders, 1999). Fobia *fear of strangers* adalah kanak-kanak rasa takut dalam diri mereka terhadap orang yang tidak dikenali dan seterusnya akan mengganggu emosi mereka. Menurut McConaughy (2005), kanak-kanak mungkin meluahkan kebimbangan dan ketakutan secara lisan, atau secara tidak langsung melalui kelakuan atau tindakan mereka.

Pincus dan Emily (2012) pula merujuk phobia sebagai ketakutan yang dicetuskan oleh situasi tertentu, objek, atau situasi sosial yang menyebabkan tahap klinikal gejala kegelisahan seperti serangan panik atau kebimbangan umum yang mendorong kanak-kanak mengasingkan diri mereka. Manakala, *fear of abandonment* merupakan rasa takut sekiranya mereka ditinggalkan kerana memerlukan panduan berterusan sehingga mereka mencapai usia dewasa. Maka, apabila ibu bapa mengeluarkan kata-kata yang tidak positif kepada mereka, emosi mereka akan menjadi tidak stabil dan cemas apabila dibiarkan bersendirian. Kebanyakan kanak-kanak di institusi ini mengalami fobia tersebut.

Keperluan spiritual

Kanak-kanak memerlukan bimbingan keagamaan bagi memenuhi keperluan spiritual mereka. Dalam hal ini, institusi tidak menyediakan staf pembimbing yang mencukupi bagi memenuhi keperluan tersebut. Kanak-kanak yang beragama Islam mendapat bimbingan pendidikan agama daripada staf yang beragama Islam namun bagi kanak-kanak yang bukan beragama Islam, mereka akan dibawa ke tempat ibadat masing-masing.

Penulis mendapati kakitangan yang bukan beragama Islam tidak mencukupi untuk memenuhi keperluan tersebut. Hal ini memberi impak spiritual kanak-kanak kerana pegangan agama amat penting untuk membentuk sikap kanak-kanak. Yusuf al-Qaradawi menyatakan akidah berpengaruh dalam pelaksanaan ibadah, akidah dan ibadah berpengaruh dalam pembentukan akhlak, manakala akhlak pula berpengaruh dalam pemeliharaan dan pelaksanaan undang-undang agama dan undang-undang pula bertindak menjaga kedaulatan negara dan maruahnya (Helfont, 2009).

Akses kepada telekomunikasi

Kanak-kanak di institusi turut mengalami defisit untuk mengakses telekomunikasi yang merupakan salah satu keperluan perkembangan kanak-kanak pada masa kini. Responden Danial menyuarakan masalah keperluan penggunaan telefon bimbit di institusi. Sememangnya, penggunaan telefon bimbit adalah dilarang di dalam Rumah ini disebabkan perkara-perkara tertentu ini namun hal ini sedikit sebanyak telah menghadkan kanak-kanak untuk mendapatkan informasi terutamanya berkaitan hal akademik.

Responden bernama Wan pula menyatakan bahawa beliau tidak mempunyai sebarang gajet atau komputer. Akibatnya, ia memberi kesan kepada aspek akademik beliau. Wan tidak dapat membuat folio disebabkan tiada komputer dan komputer di makmal komputer institusi pula tidak mempunyai perisian yang diperlukannya. Ali pula menyatakan bahawa beliau tidak dapat bermain permainan PC kerana bilangan komputer di institusi amat terhad dan tidak dilengkapi dengan perisian terkini. Pemerhatian pengkaji juga mendapati limitasi ini yang mana keadaan komputer yang tidak langsung sesuai dengan keperluan kanak-kanak siber ini.

Menurut Collins dan Halversont (2010), alat digital teknologi seperti komputer, alat permainan komputer atau video, alat media dan rangkaian sosial boleh mengubah cara berfikir tentang suasana persekolahan dan pembelajaran. Maka, permainan komputer juga memainkan peranan yang penting dalam

perkembangan pembelajaran kanak-kanak dan akan mengubah cara pemikiran kanak-kanak secara kreatif. Kajian Dr Andrew Przybylski terhadap 5000 kanak-kanak mendapati kanak-kanak yang bermain permainan video atau komputer sekurang-kurangnya selama satu jam didapati lebih gembira, kurang hiperaktif dan mudah bergaul secara sosial dengan orang di sekeliling jika dibandingkan dengan kanak-kanak yang tidak bermain permainan video (*A Motivational Model of Video Game Engagement*).

Bukan itu sahaja, permainan video juga akan membuat kanak-kanak tersebut untuk berfikir secara kreatif dan membuat keputusan secara strategik. Pengalaman penulis bersama kanak-kanak di Rumah Kanak-kanak bermain permainan video "*Counter Strike*" mendapati kanak-kanak mempunyai strategi yang baik dan mampu mengambil keputusan yang cekap sehingga yang tidak dibayangkan oleh pengkaji. Permainan tersebut memberi impak dari segi saraf dalam otak manusia dan seterusnya meningkatkan kemampuan pemikiran kanak-kanak. Seperti yang dijangkakan, terdapat beberapa kumpulan penyelidik dari Universiti Rochester, New York yang dijalankan oleh Professor Daphne Bavelier telah mengkaji adaptasi sistem saraf terhadap beberapa permainan video. Kajian telah dilakukan ke atas responden yang berumur 18 hingga 25 tahun mendapati kumpulan responden yang bermain permainan "*Call Of Duty*" berkemampuan membuat keputusan sebanyak 25 % berbanding kumpulan lain yang bermain permainan "*The Sims*" yang lebih bersifat rentak perlahan.

Pengkaji juga mendapati permainan yang bersifat sosial seperti "*Mobile Legend, Counter Strike Global Edition*" dapat membuka ruang dunia sosial kepada kanak-kanak dan juga memupuk sifat memahami antara satu sama lain. Apabila, pengkaji mengadakan pertandingan permainan komputer bersama responden, antara respons mereka terhadap permainan tersebut ialah "... *suka game ini kerana dia cakap "You are Great ,You Won, Try Harder"...* Itulah cikgu kat sekolah pun tak cakap macam itu ...ini komputer cakap .." Ini menunjukkan permainan komputer secara tidak langsung memberikan motivasi kepada kanak-kanak yang memerlukan sokongan psikologi.

Perbincangan dan Syor

Berdasarkan kepada dapatan-dapatan yang telah dibentangkan di bahagian terdahulu, di dalam bahagian ini penulis membincangkan bagaimana perkhidmatan perlindungan dan penjagaan sedia ada boleh ditambahbaik berdasarkan penelitian terhadap defisit keperluan kanak-kanak berdasarkan idea atau pendapat sendiri dan syor daripada kakitangan dan pegawai yang berkhidmat di institusi tersebut. Berikut adalah perbincangan dan syor:

Peningkatan dalam peruntukan pembelajaran kanak-kanak

Dapatan kajian menunjukkan terdapat keperluan pendidikan yang tidak dipenuhi secara sempurna oleh pihak institusi. Misalnya, perisian komputer yang tidak dikemaskini menyukarkan penghuni untuk menyelesaikan tugas sekolah. Keadaan tersebut membuatkan mereka berasa takut untuk berhadapan dengan guru di sekolah yang seterusnya boleh menjejaskan prestasi akademik dan akhirnya menjejaskan tahap kesejahteraan hidup mereka.

Terdapat beberapa badan berkuasa atau pihak luar yang secara langsung terlibat dalam semua proses kebajikan institusi. Contohnya, Ahli Lembaga Pelawat dan Yayasan Peneraju. Penulis mencadangkan agar peruntukan yang terdapat dalam Lembaga Pelawat digunakan dengan sebaik-baiknya untuk meningkatkan kemudahan pembelajaran penghuni. Bukan itu sahaja, penulis juga mencadangkan bahawa kerajaan perlu memberi perhatian kepada keperluan kanak-kanak di institusi dan memberikan peruntukan secara bulanan; berbanding secara tahunan. Hal ini kerana perbelanjaan dan keperluan setiap bulan sedikit berbeza dan mekanisme ini dapat membantu institusi mengurus kewangan dengan teratur dan lancar.

Pelaksanaan modul rasmi penjagaan dalam institusi untuk kanak-kanak lelaki

Dapatan kajian juga menunjukkan bahawa keperluan kasih sayang dan spiritual penghuni tidak dipenuhi dengan sempurna. Keadaan ini berisiko menjejaskan kesejahteraan hidup dan masa depan mereka. Hal ini mungkin disebabkan oleh kekurangan staf yang terlatih dan berdedikasi. Penulis mencadangkan untuk membangunkan modul baru ini dengan kerjasama antara Jabatan Kebajikan Masyarakat, pengkaji-pengkaji daripada institusi pendidikan dan universiti yang memfokus kepada kanak-kanak dan keluarga, Mahkamah Kanak-kanak dan pihak yang berkepentingan. Ini kerana semua pihak ini lebih memahami dan peka kepada perkara-perkara yang penting dan isu yang timbul di sesebuah institusi. Oleh itu, modul yang akan dibangunkan itu nanti perlu menjadi panduan kepada semua staf dan perlu dilatih secara sistematik.

Modul tersebut perlu mengandungi:

- Cara Penjagaan Kanak-Kanak Yang Normal
- Cara Penjagaan Kanak-Kanak Yang Didera
- Cara Penjagaan Kanak-Kanak Orang Kurang Upaya
- Cara Penjagaan Kanak-Kanak Terbiar Dan Diabaikan
- Cara Penjagaan Kanak-Kanak Yang Mempunyai Masalah Kesihatan
- Hukuman Kanak-Kanak Berdasarkan Jenis Kesalahan
- Isu-Isu Atau Situasi Yang Boleh Budi Bicara

Penulis mencadangkan modul yang mempunyai kandungan seperti ini perlu dilaksanakan dengan segera kerana ia dapat memberi panduan kepada staf untuk mengendalikan isu-isu tertentu.

Bukan itu sahaja, penulis juga mencadangkan kursus-kursus yang berkaitan dengan kanak-kanak perlu diadakan untuk staf supaya mereka sentiasa mengemaskini diri dengan isu-isu semasa dan boleh dilatih secara efisien. Latihan atau kursus-kursus yang berkaitan perlu diadakan sekurang-kurangnya sekali dua bulan. Selain itu, penulia juga mencadangkan agar staf perlu dipantau atau dinilai

pada sesebuah tempoh masa untuk mengenal pasti kekuatan dan kelemahan mereka dalam pengendalian kanak-kanak atau pelaksanaan tugas mereka.

Kemaskini Akta Kanak-Kanak

Dapatan kajian penulis telah mengenal pasti bahawa wujud masalah selepas penguatkuasaan akta Kanak-kanak ini yang mana kanak-kanak mula mengambil kesempatan untuk menonjolkan sikap memberontak mereka. Penulis dengan sendiri juga telah memerhati isu seperti ini berlaku seperti biasa di dalam institusi tersebut. Maka, penulis mencadangkan semua pihak yang berkepentingan untuk menyemak semula kandungan Akta Kanak-Kanak dan memperkemaskannya mengikut situasi dan bagi tujuan kesejahteraan dan kehidupan kanak-kanak.

Pengambilan staf dan Pelindung yang dedikasi

Dapatan kajian telah mengenalpasti keperluan-keperluan subjektif penghuni yang tidak dapat dipenuhi dengan baik disebabkan oleh sikap petugas institusi. Oleh yang demikian, penulis mencadangkan agar kakitangan dan pelindung institusi haruslah terdiri daripada individu yang berdedikasi dan memahami keperluan kanak-kanak institusi.

Penggunaan teknologi dengan terkawal

Dapatan kajian menunjukkan akses penghuni kepada telekomunikasi hampir tiada sedangkan ianya merupakan suatu keperluan pendidikan dan perkembangan kepada kanak-kanak zaman sekarang. Maka, penulis mencadangkan agar perkhidmatan teknologi telekomunikasi di institusi dapat dipertingkatkan dan penghuni mendapat akses kepada penggunaan telefon bimbit namun dengan kawalan petugas. Juga, kanak-kanak di dalam institusi perlu diberikan bilik komputer yang lengkap dengan komputer yang terkini dengan aplikasi pembelajaran. Penghuni juga perlu diberi izin menggunakan telefon bimbit pada masa-masa tertentu dengan pemantauan dan kawalan petugas.

Kesimpulan

Institusi jagaan gantian kanak-kanak seharusnya mempertimbangkan beberapa pelan penambahbaikan dari segi perkhidmatan bagi memastikan keperluan hidup kanak-kanak dapat dipenuhi. Antara cadangan yang telah dikemukakan ialah meningkatkan peruntukan bagi menambahbaik kemudahan fizikal dan infrastruktur bagi menyokong terhadap keperluan kanak-kanak, menyediakan petugas institusi yang dedikasi dan memahami keperluan kanak-kanak yang memerlukan jagaan gantian, menyediakan modul bimbingan akademik yang lebih sistematik kepada penghuni dan yang paling penting ialah menambahbaik Akta Kanak-Kanak terutamanya berkait dengan penjagaan gantian kanak-kanak di institusi. Semua saranan tersebut adalah bagi memastikan kesejahteraan hidup kanak-kanak dan nama baik agensi kebajikan yang memberi perlindungan dan penjagaan kepada kanak-kanak sentiasa terpelihara.

Rujukan

Akta Kanak-Kanak (2001) (Akta 611). (2011). Kuala Lumpur: International Law Book Services.

Bradshaw, J., Hoelscher, P. & Richardson, D. 2006. *Comparing child well-being in OECD countries: Concepts and methods*. Innocenti Working Paper. UNICEF. December.

Collins, A. & Halverson, R. (2010). The second educational revolution: Rethinking education in the age of technology. *Journal of Computer Assisted Learning*, 26, 18-27.

Helfont, S. (2009). *Yusuf al-Qaradawi: Islam and modernity*. Moshe Dayan Center for Middle Eastern and African Studies, Tel Aviv University.

Berita Harian. (2018, 3 Julai). Pengasuh didakwa bunuh kanak-kanak. Dimuat turun dari <https://www.bharian.com.my/berita/kes/2018/07/444638/pengasuh-didakwa-bunuh-kanak-kanak>.

Berita Harian. (2019, 12 April 2018). Subjek alam sekitar di sekolah mulai 2019. Dimuat turun dari <https://www.bharian.com.my/berita/nasional/2018/04/411127/subjek-alam-sekitar-di-sekolah-mulai-2019>

Jabatan Kebajikan Masyarakat. (2016). Statistik kanak-kanak Malaysia. Dimuat turun dari <http://www.jkm.gov.my/>

Maslows Hierarchy Of Needs As A Whole Education Essay. (2016). Retrieved from <https://www.ukessays.com/essays/education/maslows-hierarchy-of-needs-as-a-whole-education-essay.php?vref=1>

Morrison, J. & Anders, T. F. (1999). *Interviewing Children and Adolescents: Skills and Strategies for Effective DSM-IV Diagnosis*. New York: Guilford Press

Pathmanathan, R.N. & Siti Hajar, A.B.A. (2013). *Hak kanak-kanak dalam Jagaan Institusi Awam*. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya.

Pincus, A.L. & Emily, B.A. (2012). *Interpersonal Theory of Personality. Handbook of Psychology* (2nd Ed.) Dimuat turun dari <https://doi.org/10.1002/9781118133880.hop205007>

UNICEF. 2009. *Hak untuk semua kanak-kanak: panduan media*. Dimuat turun dari <http://www.unicef.org/malaysia/media-guide-child-rights-malay.pdf>

Utusan Malaysia. (2018, 6 Julai). Persatuan Pengguna Islam Malaysia gesa kerajaan tangani kes penderaan di pusat jagaan. Dimuat turun dari <https://www.ppim.org.my/ppim-gesa-kerajaan-tangani-kes-penderaan-di-pusat-jagaan-kanak-kanak-utusan-malaysia/>

Wylie, H. (2017). Children to 'take over' business, government and entertainment on World Children's Day. Dimuat turun dari <https://www.unicef.org/press-releases/children-take-over-business-government-and-entertainment-world-childrens-day>